

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Divitiæ sunt spinæ, pungunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Divitiarum amissio nihil aliud est, quam gravis oneris depositio. Hugo Card. in Job. cap. I.

§. VIII.

Divitiæ sunt spinæ, pungunt.

Prevaricatores quasi spinæ. 2. Reg. 23. 4. Omnis peccator spinæ comparatur: quia sicut spinæ tangentem se manum lacerat; sic peccator corrigentem se, dente detractionis mordet. Maxime autem avarus spinæ comparatur: quia divitiæ habent punctiones gravissimas. Hugo Card. hic.

Conversus sum in arumna mea dum confisus sum spinæ Pl. 31. 4. Divitiæ, quæ dicuntur spinæ à Domino, quanto magis cordi inferuntur per amorem, tanto magis pungunt per dolorem. Pungunt quippe, cum acquiruntur per laborem; cum habentur, pungunt per timorem; cum perduntur, pungunt per dolorem. Hugo Card. hic.

Merito divitiæ comparantur spinis: tum, quia fructum non afferunt; tum, quia fructum impediunt; tum, quia habentem affligunt. S. Bonav. in Luc. c. 8.

Quemadmodum spinæ steriles sunt. Ità & divitiæ. Quemadmodum illæ eos, qui tangunt, lacerant; ità harum cupiditas. Quemadmodum facile igni comprehenduntur & odio habentur agricolis; ità hujus sæculi negotia. Postremo, ut inter spinas feræ, viperæ, scorpis delitescunt; ità in fraudibus divitiarum. S. Chryl. hom. 23. in Joan.

§. IX.

*In divitiis labor, timor, dolor.**Ex Veteri, & Novo.*

Congregationesq. aquarum appellavit maria. Gen. 1. 10. Divitiæ dicuntur mare: quia plenæ sunt amaritudine. Hugo Card. hic.

Jacob transgrediens Jordanem in baculo suo sine metu, regrediens cum duabus turmis fratrem timet. Gen. 32. 10. S. Chryl. hom. 1. in illud, salutata: pauper nummis parum valens, & curis his omnibus carens, leo est. Ignem spirat; generosus, ac fortis, animo adversus omnes insurgit; facile omnia agit, quæ prodesse possunt Ecclesiis. Quot divites erant tempore Herodis? quot potentes? & quis in medium prorupit? quis tyrannum increpavit? quis contemptas Dei leges ultus est? Divitum nullus. Qui neque lectum, neque lectum, neque mensam, habebat; ille solus, ac primus, omni libertate tyrannum arguit; & præsentibus omnibus, ac audientibus, nuntiata sententiâ eum damnavit: *non licet tibi habere eam.*

O mors! quam amara est memoria tua, Eccl. 4. 1. Si sic est amara sola memoria, quid erit experientia? Cum dolor ex amore causetur, necesse est, ut in morte tantò major sit dolor, quanto ad hæc temporalia major est amor. S. Bonav. l. 33.

Obsulerunt ei munera. Vide hoc titulo §. I.

Vae vobis divitibus! Luc. 6. 24. Est divitibus triplex vae in præsentibus: vae laboris in acquirendo; vae timoris in custodiendo; vae doloris in deserendo. Et propter hoc fortè dicitur Apoc. 8. 13. *vae! vae! vae! habitantibus in terra.* Et hoc triplex vae perpetuabitur in Inferno: quia erit tibi labor sine requie, timor sine spe, dolor sine consolatione. Hugo Card. hic. Non pertinet ad omnes; sed ad eos tantum, qui totum animi desiderium ad pecunias contulerunt. S. Titus Boftr. hic.

Quid faciam? Luc. 12. 17. Quis non misericordiâ erga hunc corripetur? ad eò se ipso profligatum, anxium in tanta copia, miserum in tot bonis. Non enim proventus ei terra ferebat; sed fletus, & suspiria: non fructuum copiam; sed curas, & dolores, & graves anxietates. Divitiæ alios ad lætitiâ invitare solent; hunc verò avarum in mœstitiâ adducunt. S. Basilius l. in div. avar. *Quid faciam?* ubi recondam? iisdem cruciatibus, per sollicitudinem facultatum, quibus pauper per egestatem, torquetur. S. Ambr. l. 82 de hom. divite. Spectandas putabam in divite messe cantilenas, verba lætitiæ, & jubili. At non hæc, sed quæ anxietates, & molestas curas, sonabant: *quid faciam?* Bæza l. 5. c. 1. S. Zeno serm. de dupl. tent. genere: *Quid faciam?* inquit, quis non talem miseretur? quis non infelicitatem ejus doleat? angustiat ex abundantia, constringitur ex opulentia: infelix in præsentibus bonis, infelicior in futuris. Et, ut video, ager ei non tam reditus largiores, quam gemitus attulit graviores.

Exceptit illum gaudens. Luc. 19. 6. Matthæum, & Zachæum, ambos publicanos, Salvatorem domi gaudentes excepisse Lucas refert. Quam exultationem nè in domo quidem Marthæ innocentis floruisse refert. Quid hic mysterii? fortè insolens est ad eò diviti exultatio, ut velut miraculum habitum fuerit, potuisse illos, excepto domi Christi, gaudere. Olyval. 13. Strom. hic.

Ex Patribus, & aliis.

Fugitivus servus, & perfidus, divitiæ sunt; & innumeris implicat malis. S. Chryl. hom. 11. in 1. Cor.

Divitiæ sunt vinculum grave ijs, qui illis uti nesciunt; tyrannus crudelis, & inhumanus. Id. hom. 13. ib.

Videre licet, pauperes non facile insanabilibus morbis capi; sed eos passim in divitum corporibus provenire. Certò padagræ, gravedines, dissolutiones nervorum, aut contractiones, delicatos illos magis infestant; eos, qui unguenta olent; non eos, qui laborant, & exercentur, & quotidianâ operâ victum sibi comparant. Sanct. Chrylost. t. 6. hom. 5. quid sit festum.

Non